

Alberti: Jeg skal ikke for mit Bedkommende gjøre videre end henvise til, hvad jeg tidligere har sagt og til hvad der nu her er yttret af Rigsdagsmanden for Langeland (S. A. Hansen); jeg skal blot gjentage, at det er min Mening, at Forretningsordenen skal bruges saaledes, som den er vedtaget her i Thinget, og at vi, som troe, at det ikke er rigtigt at tilstede en extraordinair Behandling af Loven, ere i vor gode Ret, naar vi stemme derimod.

Monrad: Det har naturligviis ikke været min Mening paa nogen Maade at ville benægte, at man meget godt kunde stemme imod den extraordinaire Behandling og være i sin subdømte gode Ret, naar man nemlig gjør det af formelle Grunde, men gjør man det derimod af reelle Grunde, troer jeg ikke, det er rigtigt. Jeg vil ogsaa meget gjerne indrømme, at der maaskee snart kan lægges den Ene og snart den Anden en saadan Svagthed til Last, men derfor staaer det virkelig fast, at det ikke er rigtigt, fra hvilken som helst Side det end seer, at gjøre Realitetsgrunde gjældende med Hensyn til en Sags Behandlingsmaade, og det er kun imod noget Saadant, at jeg har tilladt mig at tage Ordet.

Grundtvig: Det er forunderligt, at nogle Rigsdagsmænd ved denne Leilighed have villet reise en saadan Klage og Besskyldning, da de dog maaske indsee, at dersom vi skulle begynde med dette, saa er jo ligefrem den Afgjørelse, som træffes her i alle Sager af Majoriteten, kun formel. Det er en Formalitet, at Majoriteten skal gjøre Udslaget, men den vil jo ikke høre ilde, fordi den benytter sig deraf. Nu er det oveniud ikke paa nogen

Maade klart, at der er en Minoritet, som vil forhindre, at Sagen kommer frem paa overordentlig Maade; thi at regne efter de Afstemninger, der over denne Sag, i den Form hvori den foreligger, have fundet Sted, har den jo høit Majoriteten imod sig i dette Thinget, saa det kunde godt være, at den Majoritet, der var imod Sagen i den foreliggende Form, tilfældigviis ikke var tilstede i Dag, og skulde det da være urigtigt, at vi ville benytte vor Ret til at standse Sagens Afgjørelse? Jeg kan slet ikke indsee, hvorledes det kan falde de ærede Rigsdagsmænd fra Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) og fra Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) eller nogen Anden, som kender Forretningsordenen og det hele parlamentariske Liv, ind at fremsføre noget Saadant.

Tscherning: Saa vil jeg raade de ærede Medlemmer, som ikke ville have, at denne Lov skal komme til at gaae igjennem, at bevise, at det kun er en Minoritet i Folkethinget, som ønsker den til Behandling; det ligger i deres Magt. Naar de ærede Medlemmer ikke stemme ved Spørgsmaalets Afgjørelse, saa vil man tælle de Stemmer op, der positivt ville have Sagen fremmet, og udgjøre saa disse ikke den virkelige Majoritet i Thinget, det vil sige 51 Medlemmer, har her ikke været et tilstrækkeligt Antal Medlemmer tilstede til at behandle denne Sag, hvorved den falder bort og bliver ikke behandlet. Viser det sig derimod, at der er 51 Medlemmer, som virkelig ville have Sagen behandlet, saa er derved beviist, at der i Folkethingets Totalitet er en Majoritet, som vil have den behandlet, og i dette Tilfælde vilde det være ubilligt af Minoriteten at forhindre det.